

Sygn. akt OSD 40/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____
z dnia 10 września 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędzia: r. pr. Krystyna Skotowska – Tomkiewicz
Sędzia sprawozdawca: r. pr. Robert Staszewski

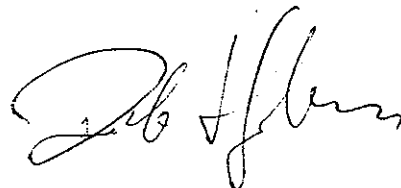
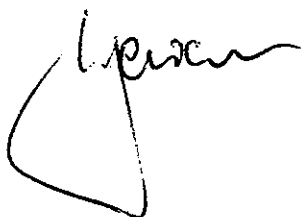
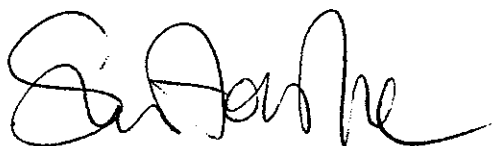
Protokolant: apl. radc. Marcin Arciszewski

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Beaty Jackowskiej

W sprawie skargi złożonej przez _____ przeciwko radcy prawnemu _____

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP _____ z dnia 16 lipca 2014 roku, sygn. akt RD _____ w sprawie umorzenia dochodzenia.
- II. kosztami postępowania w kwocie 571,30 zł (*pięćset siedemdziesiąt jeden złotych 30/100*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2014 r., wydanym w sprawie sygn. akt RD [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie w sprawie skargi Pana [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Uzasadnienie postanowienia o umorzeniu dochodzenia, zawiera m.in. wskazanie szeregu czynności, podjętych przez Zastępcę Rzecznika, których celem było zebranie możliwie obszernego i kompletnego materiału dowodowego oraz (bazując na zgromadzonym materiale dowodowym), wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego przedstawienia zarzutów radcy prawnemu lub umorzeniu postępowania. Zastępca Rzecznika uznała, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza zarzutów podnoszonych przez Skarżącego, czego efektem było umorzenie postępowania.

Od przedmiotowego postanowienia odwołanie wniósł p. [REDAKTOWANE] pismem z dnia 23 lipca 2014 r. (data wpływu do OIRP [REDAKTOWANE] 28.07.2014), zarzucając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego „błąd w ustaleniach merytorycznych i faktycznych przyjętych za podstawę do umorzenia dochodzenia, pobieżne i stronnicze interpretowanie faktów i zdarzeń w niniejszej sprawie oraz pochopne umorzenie postępowania bez przeprowadzenia wszystkich dowodów”

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, odwołanie Skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom Skarżącego, zgromadzony materiał dowodowy w żadnym stopniu nie potwierdził tez, zawartych w skardze oraz piśmie uzupełniającym skargę jak również zgłaszanych przez Skarżącego ustnie, podczas posiedzenia OSD w dniu 10 września 2014 r., natomiast działania Zastępcy Rzecznika, podjęte w trakcie dochodzenia, ocenić należy jako prawidłowe.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów odwołania, wskazać należy, że podstawowymi dowodami badanymi w niniejszej sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego były dwa dokumenty: pozew o podwyższenie alimentów z dnia 29.11.2013 r., skierowany do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w której powodem był [REDAKTOWANE] a pozwany [REDAKTOWANE] (Skarżący) oraz pozew o alimenty z dnia 15.11.2013 r., skierowany do tego samego Sądu, w której powodem był p. [REDAKTOWANE] a pozwany – Skarżący. Zdaniem [REDAKTOWANE] w obu dokumentach zawarte były informacje nieprawdziwe i krzywdzące, które oczerniają i dyskredytują jego osobę m.in. przed organami państwowymi. Analiza treści obu pism procesowych nie potwierdziła aby określenia, którymi posługiwał się w ww. pismach procesowych mec. [REDAKTOWANE] naruszały dobra osobiste Skarżącego lub też jakiegokolwiek sformułowania, zawarte w przedmiotowych pismach przekraczały rzeczową potrzebę.

Dodatkowym elementem podnoszonym przez Skarżącego w odwołaniu był zarzut stawiany mec. [REDAKTOWANE] dot. braku weryfikacji, sprawdzenia autentyczności informacji na temat sytuacji rodzinnej Skarżącego oraz pozostałych twierdzeń, zawartych w treści uzasadnienia pozwów. Również w tym zakresie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił stanowiska Skarżącego, mogącego rodzic odpowiedzialność dyscyplinarną po stronie radcy prawnego. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że w ramach obowiązujących przepisów postępowania cywilnego, Skarżący miał możliwość ustosunkowania się do twierdzeń i oświadczeń, zawartych w uzasadnieniu obu pozwów, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie w stosownym piśmie procesowym (odpowiedzi na pozew) w ramach postępowań

sądowych, prowadzonych przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] który to Sąd wydając rozstrzygnięcie w sprawie, weryfikowałby twierdzenie stron zawarte w pismach procesowych.

Reasumując, należy podkreślić, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego – zgodnie z wnioskiem Skarżącego – wystąpiła do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] o odpis pozwów na treści których Skarżący opierał swoją skargę, podjęła również (dwukrotne) próby przesłuchania Skarżącego na okoliczności i twierdzenia zawarte w skardze. Niestety obie próby, okazały się bezskuteczne, co w świetle braku dodatkowych wniosków dowodowych uzasadniało podjęcie decyzji na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego.

W pozostałym zakresie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjmuje za własne ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zawarte w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Analiza treści materiału dowodowego w niniejszej sprawie nie pozwala przyjąć, że mec. Jakubiszyn w jakimkolwiek miejscu naruszył dobra osobiste Skarżącego a postępowanie przed Zastępcą Rzecznika obarczone było uchybieniami, których efektem mogłaby być zmiana postanowienia w przedmiocie umorzenia dochodzenia.

Rzecznik oparł swoje decyzję na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74 (1) ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Przywołany wyżej przepis brzmi: „Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: [...] 2) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa [...]”

Odnosząc ww. regulację do ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przyjąć, że działania mec. [REDAKTOWANE] miały charakter działań, które można by zakwalifikować jako naruszenie obowiązujących przepisów prawa, mogących rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną. Mając na uwadze ww. ustalenia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podjął decyzję o utrzymaniu w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 16 lipca 2014 r.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 70(6) ust. 2 ustawy o radach prawnych.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne, nie przysługuje od niego odwołanie.

